

«Ղազարու բարեկամ մեր Անջեաց»:

Յովհաննէս Դերձակեան, Աստուծոյ ժողովուրդին քահանայ եւ եպիսկոպոս, Մխիթարեան միանձն եւ նախկին ընդհանրական աբբահայր, մեռաւ երկուշաբթի յունուար 29ին. երեկոյեան իր պտոյտին ելած էր եւ ինքնաշարժ մը զգետնեց զայն: Թաղման սբ. պատարագը պիտի մատուցուի Պելմոնթի հայ կաթողիկէ Սբ. Խաչ եկեցիին մէջ, շաբաթ օր, փետրուար 2ին, առաւօտեան ժամը 11.30ին:

Արհի. Յովհաննէս եպս. Դերձակեան ծնած է Հայէպ, 1924 յունուար 3ին: Յաճախած է Մարիստ Եղբայրներու վարժարանը: 1935 նոյեմբեր 20ին մեկնած է Վենետիկ՝ Սբ. Ղազարի մայրավանքը, միջնորդութեամբ Հ. Վրթանէս վրդ. Խանպէկեանի, որ առաջին տեսուչն էր Հայէպի Մխիթարեան վարժարանին:

1939 սեպտեմբեր 17ին սկսած է վանական նորընծայութեան շրջանը, եւ 1940 հոկտեմբեր 24ին ուխտերով անդամակցած Մխիթարեան Միաբանութեան: 1942էն մինչեւ 1949 յաճախած է Քահանայապետական Գրիգորեան համալսարնար եւ 1948 սեպտեմբեր 8ին ձեռնադրուած է կուսակրօն քահանայ Սբ. Ղազարի մէջ:

Այդ թուականէն սկսած է Գերպ. Դերձակեանի դատիարակչական առաքելութիւնը. 1949-1956 ան պաշտօնավարած է Աղեքսանդրիոյ Մխիթարեան վարժարանին մէջ, Եգիպտոս, նախ որպէս ուսուցիչ եւ ապա որպէս ուսումնապետ: 1956-1970 տարիներուն ան վարած է Հայէպի Մխիթարեան վարժարանին ուսումնապետութիւնն ու մատակարարութիւնը, եւ ապա գործած այդտեղ որպէս տեսուչ-մեծաւոր: 1970ին Մխիթարեան Միաբանութեան ընդհանրական ժողովէն ան ընտրուած է ընդհ. առաջիկայ եւ միաժամանակ պաշտօնավարած է որպէս Սուրատ Ռափայէլեան վարժարանին տեսուչ: 1976ին ընտրուած է Մխիթարեան Միաբանութեան ընդհանրական մատակարար, իսկ 1979ին ղրկուած է Միջին Արեւելք եւ մինչեւ 1980 պաշտօնավարած է որպէս մեծաւոր եւ մատակարար Հայէպի Մխիթարեան վարժարանին եւ Պէյրութի վանատան: 1980-1982 տարիներուն եղած է Սեւրի Սամուէլ Սուրատեան վարժարանին, Ֆրանսա, տեսուչն ու մատակարարը:

1982 յուլիս 16ին ան ընտրուեցաւ Ընդհանրական Աբբահայր Մխիթարեան Միաբանութեան: Այդ միաբանութեան վարչական տաղնապին հետեւանքով, 1984 յունուար 4ին Դերձակեան Աբբահայրը հրաժարեցաւ եւ եկաւ Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներ կրթական առաքելութեամբ, զոր իրականացնելու համար հետեամուտ եղաւ նախապատրաստական աշխատանքներուն, նախ Լոս Անձելէս, ապա Նոր Եորք, Պոսթոն, Մոնրէալ, Թորոնթոյ, եւ հոսկ Տիթրոյիթ:

Ընդառաջելով Արհի. Ներսէս եպս. Սեթեան Առաքելական Եքսարքին հրաւերին, 1986 յուլիս 1էն սկսաւ վարել տեսչութիւնը Սբ. Աննա մայր տաճարին, Նոր Եորք քաղաքին մէջ: 1989 փետրուար 9ին Արհի. Սեթեան եպիսկոպոս զայն անուանեց տեղակալ եւ 1990 յուլիսին անոր տուաւ նաեւ թեմին ղիւանապետութեան պաշտօնը:

1995 յունուար 6ին, Աստուածայայտնութեան տօնին, Յովհաննէս Պօղոս Բ սրբազան քահանայապետին ստորագրութիւնը կրող կոնդակը հրատարակուեցաւ, որով Գերջ. Դերձակեան կ'անուանուէր Առաքելական Եքսարք Միացեալ Նահանգներու եւ Գանատայի կաթողիկէ հայոց: Նոյն կոնդակով Սրբազան Քահանայապետը զայն կը բարձրացնէր եպիսկոպոսութեան, Տրապիզոնի հայոց տիտղոսով:

Յովհաննէս Պետրոս ԺԸ Գասպարեան կաթողիկոս-պատրիարքը, առընթերակայութեամբ Ներսէս Սեթեան եւ Գրիգոր Ղապրոյեան եպիսկոպոսներուն, ձեռնադրեց զայն եպիսկոպոս Կլէնտէյլի Սբ. Ընտանիք լատին կաթողիկէներու եկեղեցիին մէջ, Գալիֆոռնիա, շաբաթ օր, 1995 ապրիլ 29ին: Կանոնական գահակալութիւնը տեղի ունեցաւ Սբ. Աննա մայր տաճարին մէջ, Նոր Եորք, կիրակի, մայիս 7ին: Եօթանասունհինգերորդ տարիքը թեւակոխելուն՝ 1999 յունուար 3ին՝ հրաժարականը ներկայացուց Սբ. Գահին, ընդհանրացած սովորութեան հետեւելով:

Առաջնորդական սպասաւորութեան կարճ շրջանին Արհի. Դերձակեան եպիսկոպոսը վերանորոգեց Սբ. Աննա մայր տաճարը, առանց մեծաղմուկ հանգանակութիւններու: Անոր հոգածութեամբ եւ յատուկ խնամքով առաջնորդութեան պարբերաթերթը դարձաւ հոգեւոր կեանքի սնունդ եւ աղօթքի կեանքը հրահրող հրատարակութիւն: Նոյն նպատակը ան հետապնդեց ողջունելով Սբ. Ներսէս Լամբրոնացի Կրօնագիտական Հաստատութիւնը, որպէսզի կաթողիկէ եկեղեցւոյ քրիստոնէական վարդապետութիւնը եւ հայ եկեղեցւոյ յատուկ հոգեւոր դիմագիծը դրոշմուի ամէն տարիքի հոգիներուն մէջ:

Եւ այժմ, ան վառած լապտերով ընդառաջ գնաց երկնաւոր փեսային, որովհետեւ միշտ պատրաստ սպասեց Տէր Յիսուսի գալուստին: Չփնտուեց երբեք իր շահն ու հանգիստը. եղաւ գերազանցօրէն հնազանդ, նոյնիսկ այն պարագաներուն երբ իր անձնական համոզումն ու կացութեան վերլուծումը այլապէս գործել պիտի թելադրէին:

Անոր յիշատակը օրհնութեամբ պիտի ըլլայ:

--Յովհաննէս Խոստեղեան